

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

آموزش عقاید

نبوت عامه بخش پنجم

جلسه ۴۰

استاد خرد

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

برخی از آیات که عده ای به اشتباه تصور کرده اند در آنها نسبت گناه به پیامبران داده شده است:

۱- «وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى» طه ۱۲۱؛

برخی این آیه را به اشتباه اینگونه ترجمه کرده اند: «آدم پروردگار خود را معصیت کرد پس گمراه شد» و اما معنای صحیح آیه: «آدم پروردگارش را نافرمانی کرد پس بی بهره شد» زیرا طبق گفته بزرگان، منظور از عصیان در این آیه نافرمانی حضرت آدم است نه ترک واجب یا فعل حرام و منظور از غوی، بی بهره شدن آدم از ثواب است نه گمراه شدن.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

اوامر و نواهی الهی:

الف_ مولوی: آن است که طلب اطاعت در آنها مد نظر است (مثل واجبات، محرمات، مستحبات و مکروهات)

ب_ ارشادی: آن است که از باب راهنمایی و دلسوزی است نه طلب (مثل توصیه های دکتر به کسی که سرما خورده است)

• لذا امر و نهی الهی نسبت به حضرت آدم ارشادی بوده نه مولوی که گناه بر ترک یا فعل آن مترتب

باشد.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv